Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w radzie państwa reprezentowanych.

Zeszyt LVII. — Wydany i rozesłany dnia 21 listopada 1872.

158.

Dokument koncesyi z dnia 6 października 1872,

na kolej żelazną parową z Opawy na Nowy Jiczyn do granicy morawsko-węgierskiej przy przesmyku nad Włażem ku Trenczynowi.

My Franciszek Józef Pierwszy,

z Bożej łaski Cesarz Austryacki;

Apostolski król Węgier, król Czech, Dalmacyi, Kroacyi, Slawonii, Galicyi, Lodomeryi i Illiryi; Arcyksiążę Austryi; Wielki Książę Krakowski, Książę Lotaryngii, Salzburga, Styryi, Karyntyi, Krainy, Bukowiny; Górnego i Dolnego Szląska; Wielki Książę Siedmiogrodu; Margrabia Morawii, uksiążęcony Hrabia Habsburga i Tyrolu, itd. itd. itd.

Gdy spółka akcyjna ces. król. uprzyw. kolei centralnej morawsko-szląskiej podała prośbę o udzielenie jej koncesyi na budowę i ruch kolei żelaznej parowej z Opawy do granicy morawsko-węgierskiej przy przesmyku nad Włażem, przeto ze względu na pożyteczność tego przedsiębiorstwa dla ogółu, widzimy się spowodowani wzmiankowanej spółce koncesyą tę na mocy ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14 września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) pod następującemi nadać warunkami:

§. 1. Nadajemy spółce kolei centralnej morawsko-szląskiej prawo budowy i utrzymywania ruchu kolei żelaznej parowej idącej od kolei centralnej morawsko-szląskiej t. j. od Opawy na Nowy Jiczyn do granicy morawsko-węgierskiej przy przesmyku nad Włażem ku Trenczynowi w taki sposób i pod takiemi warunkami, jakie służą innym onejże liniom, z wyjątkiem tyczących się uwolnienia od podatków i należytości, tudzież kilku innych, poniżej wyszczególnionych. Gdyby rząd królewsko-pruski zapewnił budowę kolei żelaznej z Raciborza do granicy austryacko-pruskiej, spółka zobowiązuje się wybudować kolej żelazną z Opawy

do granicy państwa, łączącą się z siecią kolei pruskich i otworzyć ruch na tejże jednocześnie z ukończeniem kolei zagranicznej.

§. 2. Budowę kolei żelaznej z Opawy do przesmyku nad Włażem należy rozpocząć w przeciągu 6 miesięcy od dnia nadania koncesyi, a ukończyć takową i gotową kolej oddać na użytek publiczny w przeciągu trzech lat licząc od tego terminu.

Spółka winna poręczyć rządowi dopełnienie tego warunku, jakoteż innych przepisów dokumentu koncesyi z dnia 21 kwietnia 1870 (Dz. u. p. Nr. 77) odnoszących się do nowej linii kolei, złożeniem kaucyi w sumie 500.000 wal. austr. w gotowiźnie albo w papierach giełdowych podług wartości obiegowej lub w wekslach na bank opiewających lub w biletach kasowych akredytowanych instytutów bankowych wiedeńskich.

§. 3. Budowę kolei ograniczyć należy do pokładu pod jeden tor.

W każdym jednak razie większe mosty mają sięgać do granicy najwyższego stanu wody a budowa ziemna tunelów powinna być urządzona na dwa tory.

Koncesyonaryusze są obowiązani założyć już teraz stacye i tory w taki sposób, aby można były wysyłać najmniej 15 pociągów o 70 osiach dziennie we wszystkich kierunkach linii.

Spółka jest obowiązana przyspieszyć ile to od niej należy hipoteczne odpisanie parcel gruntowych pod budowę kolei nabytych, jakoteż mieć staranie, aby wymiar gruntów, sprostowanie hipoteczne poprzedzający, i ostateczne zamknięcie rachunków jak najprędzej dokonane zostało.

Co się tyczy używania dworców kolei już istniejących lub koncesyonowanych, jakoteż co się tyczy urządzenia służby ruchu w obrocie przejściowym, spółka zobowiązuje się zawrzeć ugodę z interesowanemi zarządami kolei żelaznych.

Jeżeli będzie potrzebnem rozszerzenie dworców obcych kolei, koszta poniosą koncesyonaryusze.

Gdyby jednak ugoda względem wzajemnego używania cudzego dworca nie przyszła do skutku, spółka ma prawo wystawić własny dworzec, winna jednak urządzić tor przytykający do obcej kolei i starać się przynajmniej o zaprowadzenie wspólnej służby dworcowej dla podróżnych.

Co się tyczy warunków takiego połączenia i służby dworcowej dla podróżnych spółka poddaje się orzeczeniu rządu jeżeliby w tym względzie nie zdołano porozumieć się z koleją przytykającą. Co się zaś tyczy przedłużenia linii z Opawy do granicy (Klingenbeutel), gdyby przyszło do skutku, jakoteż połączenia kolei z siecią kolei pruskich i służby ruchu, przepisy w tym względzie wydane będą po zawarciu traktatu państwa z rządem królewsko-pruskim a spółka winna poddać się tym przepisom, jakoteż obowiązkom z nich wynikającym.

Zawierając ten traktat jekoteż wykonywając takowy, rząd będzie ile możności strzegł dobra spółki.

Zastrzega się, że jeżeli umowa nie przyjdzie do skutku, administracya państwa poda warunki wzajemnego używania wagonów, kolei sąsiednich i założenia kolei prowadzących do kopalń i innych kolei do własnego użytku.

§. 4. Przy budowie i ruchu kolei koncesyonowanej, winna spółka trzymać się osnowy niniejszego dokumentu koncesyi, jakoteż istniejących w tym względzie ustaw i rozporządzeń mianowicie ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14 września 1854 jakoteż regulaminu ruchu kolei żelaznych z dnia 16 listopada 1851 *) tudzież ustaw i rozporządzeń jakie w przyszłości mogą być wydane, w szczególności zaś przepisu o

*) Dz. u. p. z roku 1852, Nr. 1.

sygnałach na kolejach żelaznych w królestwach i krajach w radzie państwa reprezentowanych *) który został zaprowadzony od dnia 1 października 1872.

Spółka obowiązuje się stósownie opalać lub ogrzewać w zimnej porze roku wagony osobowe wszystkich klas.

§. 5. Spółka zobowiązuje się zbudować własnym kosztem, urządzić i utrzymywać linią telegraficzną na użytek ruchu i do dawania sygnałów potrzebną, a to, albo podług rozporządzenia zakładu telegrafów państwa albo za przyłożeniem się onego.

Rząd państwa zastrzega sobie prawo przeznaczenia linii telegraficznych ruchu do korespondencyi rządowych i prywatnych.

Rząd ma prawo przymocować druty telegrafów państwa do podpór telegrafów ruchu lub poprowadzić osobne linie na gruncie spółki bez żadnej zapłaty i bez żadnego wynagrodzenia.

Spółka przyczyniać się będzie bezpłatnie do nadzorowania i utrzymania tych linii rządowych, polecając to służbie kolejowej.

Spółka jest nadto obowiązana przewozić na swoich liniach materyały i rekwizyta zakładu telegrafów rządowych według taryfy przepisanej dla transportów wojskowych i zachowywać takowe w swoich dworcach i stacyach bezpłatnie.

We wszystkich powyższych względach spółka jest obowiązana zawrzeć w czasie właściwym ze zakładem telegrafów państwa osobną umowę.

§. 6. Przepisy tyczące się taryfy dla kolei centralnej morawsko-szląskiej będą stósowane także do kolei obecnie koncesyonowanej.

Po upływie 9 lat ruchu, rząd ma prawo zniżyć odpowiednio pozycye tej taryfy, porozumiawszy się ze spółką lub jej następcami prawnymi.

Pozwala się aby ceny jazdy i przewozu towarów były obliczane i pobierane w krajowej monecie srebrnej, jednak w ten sposób, że należytość winna być przyjmowaną także w walucie krajowej z uwzględnieniem wartości obiegowej. Redukcya taryfy na walutę krajową ma się odbywać w sposób przez ministerstwo handlu ustanowić się mający.

§. 7. Przepisy o transportach wojskowych, obowiązujące na kolei centralnej morawsko-szląskiej, służyć będą także dla kolei obecnie koncesyonowanej.

Postanowienia te winny być stósowane także do obrony krajowej obu połów państwa, do strzelców krajowych tyrolskich do korpusu straży wojskowej c. k. sądów cywilnych w Wiedniu, c. k. żandarmeryi i straży bezpieczeństwa i skarbowej, uorganizowanej na sposób wojskowy.

Spółka zobowiązuje się przystąpić do zawartej przez spółki austryackich kolei żelaznych umowy względem niesienia wzajemnej pomocy środkami przewozowemi, przy przewozie większych transportów wojskowych, tudzież do postanowień organicznych i przepisu służbowego dla oddziałów polowej kolei żelaznej **) jak nie mniej do ugody dodatkowej ***) względem przewozu obłożnie chorych i rannych, na rachunek skarbu wojskowego nadesłanych, która z dniem 1 czerwca 1871 w życie weszła.

Obowiązek ten przystąpienia tyczy się także ugody względem wzajemnego wspierania się zapomocą służby przy przewozie większych transportów wojskowych, ze spółkami kolei żelaznych zawrzeć się mającej, jakoteż do przepisu o transportach wojskowych na kolejach żelaznych.

---

*) Dz. u. p. z roku 1872, Nr. 80.

**) Dodatek do Nr. 148 w 42 zeszycie rocznika 1870 rozporządzeń normalnych dziennika rozporządzeń ces. król. armii.

***) Rozporządzenie normalne c. k. dziennika rozporządzeń dla armii z roku 1868, zeszyt 22, Nr. 79.

Spółka przystępuje do umowy między austryackiemi kolejami żelaznemi zawartej, względem nabycia przedmiotów potrzebnych do transportów wojskowych.

§. 8. Spółka zobowiązuje się w celu podniesienia wywozu węgla, popierać najusilniej przejście do skutku odnóg kolejowych do kopalni węgla, leżących wzdłuż kolei koncesyonowanej, lub też zakładać takie koleje na zasadzie umowy z interesowanymi, pod warunkiem oznaczenia ilości przewozu i dodatku do taryfy, a ministerstwo handlu zastrzega sobie zatwierdzenie kierunku tych kolei i czasu wybudowania onych.

Gdyby dobrowolna umowa nie przyszła do skutku, ministeryum handlu wyda orzeczenie, mając wzgląd na zabezpieczenie dostatecznego dochodu z tych odnóg, pokrywającego oprocentowanie i amortyzacyą kapitału zakładowego na ich budowę użytego.

§. 9. Spółka jest obowiązana uwzględniać szczególnie urzędników rządowych z powodu zmian w organizacyi państwa do rozporządzenia zostających i o posady się ubiegających, jeżeli są odpowiednio uzdolnieni i jeżeli czynią zadość wymaganiom porządku służbowego przez spółkę ustanowionego.

Co się tyczy umieszczania na posadach wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej spółka poddaje się przepisom §. 38 ustawy wojskowej z roku 1868 **) i ustaw szczegółowych w wykonaniu tego paragrafu wydanych.

Dokument koncesyi na kolej centralną morawsko-szląską będzie obowiązującym w całej rozciągłości, o ile przepisy powyższe wyraźnie go nie zmieniają.

Ostrzegając surowo aby nikt nie działał przeciwko postanowieniom tej koncesyi i nadając koncesyonaryuszom prawo domagania się u Naszych sądów wynagrodzenia udowodnionej szkody, wszystkim władzom, do których to należy, wyraźnie rozkazujemy, aby nad koncesyą niniejszą i wszystkiemi w niej zawartemi postanowieniami ściśle i troskliwie czuwały.

W dowód czego wydajemy niniejszy list, opatrzony Naszą większą pieczęcią, w Naszem stołecznem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu, dnia szóstego miesiąca października w roku zbawienia tysiąc ośmset siedmdziesiątym drugim, Naszego panowania dwudziestym czwartym.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Banhans** r. w. **Pretis** r. w.

**) Dz. ust. państ. 151.